

Йоло Кръстев
Посвещение

Една
приятелска ръка,
ако е твоята –
ми стига.
Потребна беше ми
сестра, но влюбен
трябва да си ида.
Че стана
чудо –
оздравях
от нелечима
безнадежност.
Като лавина
сила сбрах
от укори
и бяла нежност.
Поех
от твоята ръка
повторно
цялата вселена.
Отнасям те,
но все така –
до невъзможност
разделена.

КРАЙ

© Йоло Кръстев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9285>]